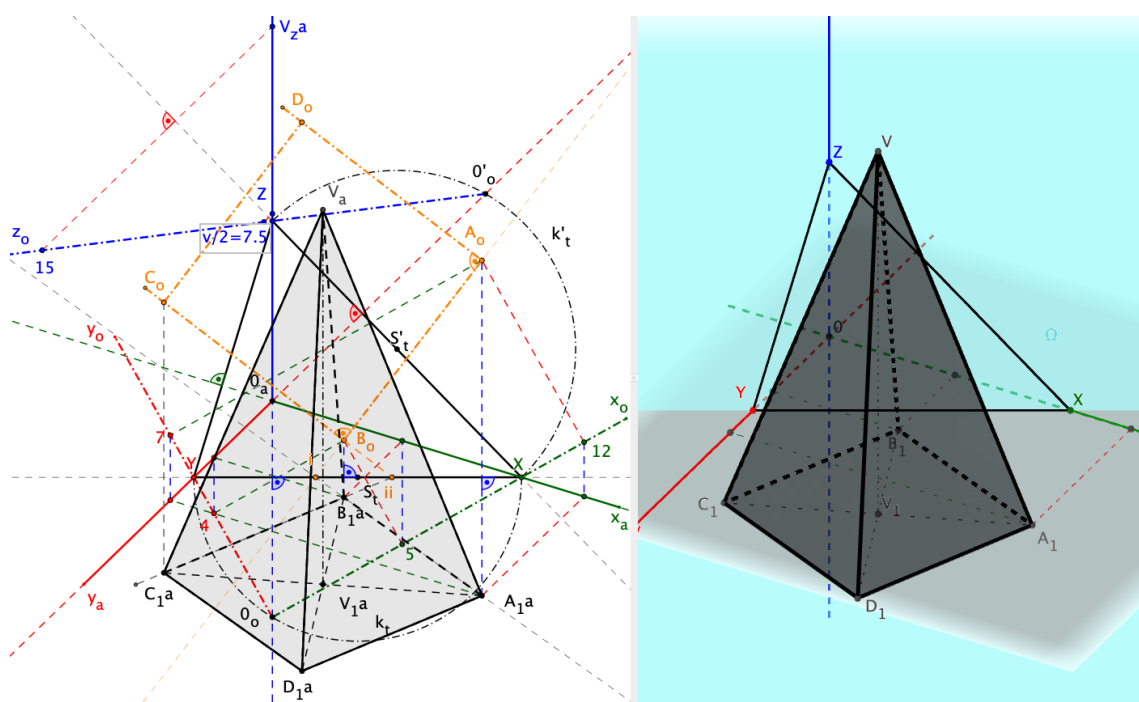

Kapitola 7

Konstrukce tělesa

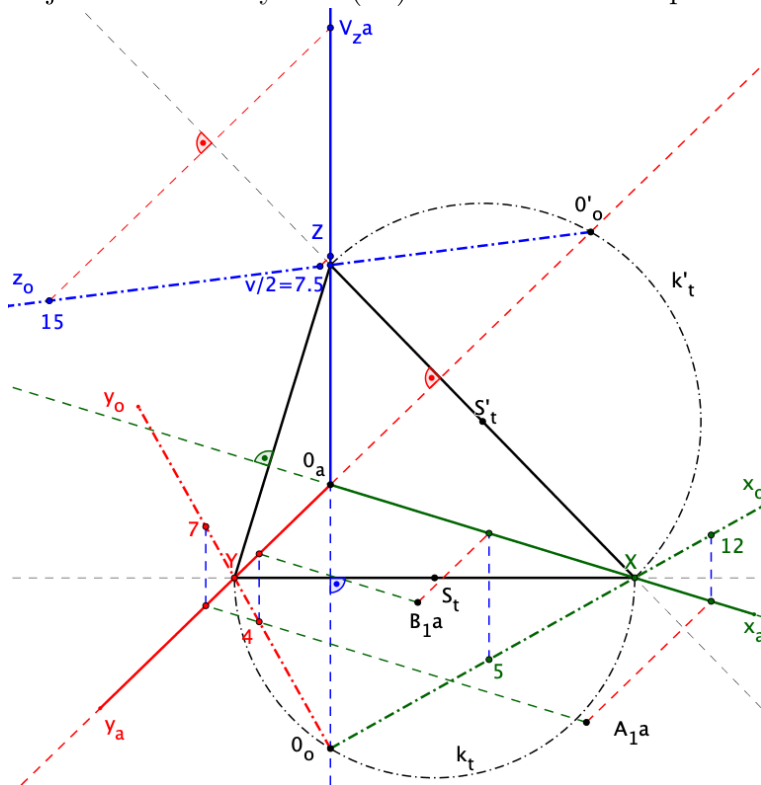
7.1 Čtyřboký jehlan

Pro zjednodušení tělesa stavíme na půdorysnu. Nejprve otočíme půdorysnu $\pi(xy)$ a nárysnu $\nu(xz)$ do axonometrické průmětny $\Omega(XYZ)$, nejen abychom odvodili zkreslení jednotek na souřadných osách, ale i podstava jehlanu leží v půdorysně, můžeme ji tedy v otočení $\pi_o(x_o y_o) \in \Omega$ rovnou sestavit jako čtverec ve skutečné velikosti. Pro návrat do prvních průmětů můžeme využít buď afinitu \mathcal{A} nebo odvození souřadnic. Vrchol V doplníme pomocí souřadnic.

1. otočení půdorysny $\pi(xy)$ do axonometrické průmětny Ω :
 $S_{(XY)}$ - střed úsečky XY , $k_\tau(XY)$ - Thaletova kružnice nad průměrem XY se středem $S_{(XY)}$
 $k_\tau(XY) \cap z_a = 0_o$ - pro odvození souřadnic vybíráme obvykle bod ležící mimo $\triangle XYZ$
 $x_o = 0_o X$
 $y_o = 0_o Y$ \wedge $x_o \perp y_o!$

2. stejně otočíme nárysnu $\nu(xz)$ do axonometrické průmětny Ω

3. sestrojíme axonometrické půdorysy bodů A, B

a) bod A_1a odvozením souřadnic:

$$\begin{aligned} A_x \xrightarrow{z_a} A_x a \in x_a & \implies A_1 a A_x a \parallel y_a \\ A_y \xrightarrow{z_a} A_y a \in y_a & \implies A_1 a A_y a \parallel x_a \end{aligned}$$

b) bod B_1a odvozením souřadnic:

$$\begin{aligned} B_x \xrightarrow{z_a} B_x a \in x_a & \implies B_1 a B_x a \parallel y_a \\ B_y \xrightarrow{z_a} B_y a \in y_a & \implies B_1 a B_y a \parallel x_a \end{aligned}$$

4. zkreslení z -kóty vrcholu V :

z_o jsme našli v otočení nárysny $\nu(xz)$ do axo. průmětny Ω s osou otáčení XZ musí tedy platit:

$$\begin{aligned} V_z = 15 \xrightarrow{y_a} V_z a \in z_a & \wedge V_z V_z a \perp XZ \\ |V_z a 0_a| = |V_a V_1 a| & \wedge V_z a 0_a \parallel V_a V_1 a \end{aligned}$$

pokud se z -kóta na ose z_o nevejde na papír, můžeme použít poloviční hodnotu a tu po zkreslení nanést na osu tělesa dvakrát

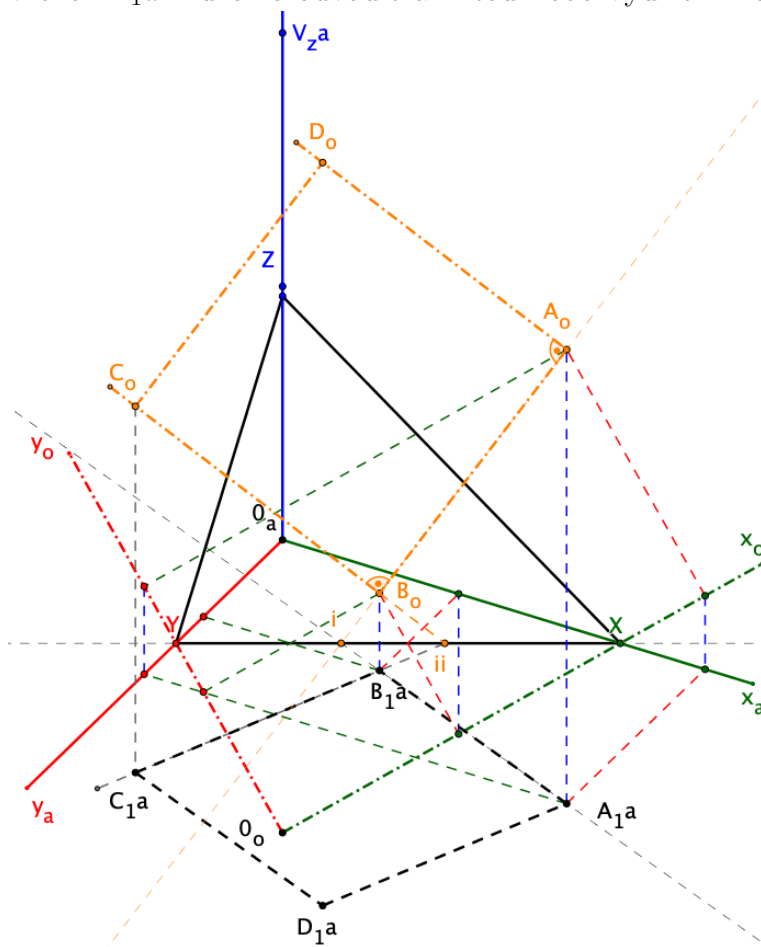
5. protože čtvercová podstava $ABCD$ leží v půdorysně, můžeme rovnou sestrojít její otočený obraz $A_o B_o C_o D_o$:

a) nanese skutečné souřadnice bodů A, B na příslušné otočené osy a sestrojíme A_o, B_o (protože jsou $x_o \perp y_o$ pracujeme s klasickou kartézskou soustavou souřadnou) pokud najdeme A_o můžeme pro nalezení B_o použít afinitu:
 $\mathcal{A}(XY, A_1 a \rightarrow A_o)$
 $\mathcal{A}: B_1 a \rightarrow B_o$

$$B_1aA_1a \cap XY = i$$

$$B_o \in iA_o; \quad B_1aB_o \perp XY$$

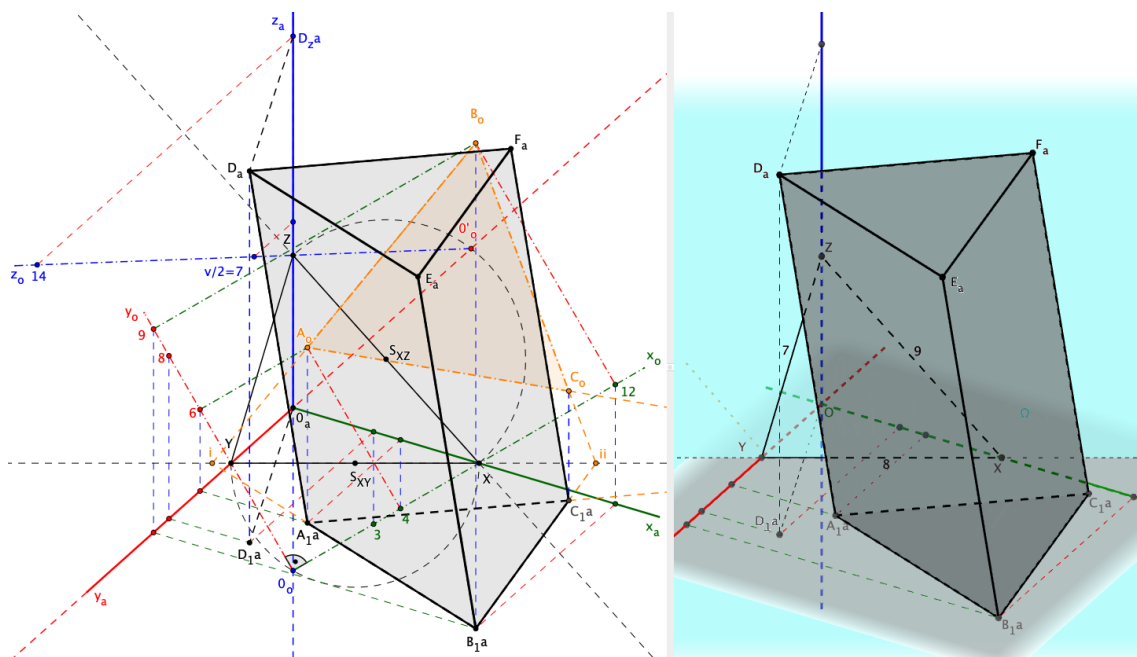
- b) sestrojíme čtverec $A_oB_oC_oD_o$ ve skutečné velikosti a tvaru
- c) z otočení můžeme zbývající body vrátit buď pomocí afinity nebo opět odvozením jejich souřadnic:
 afinita $\mathcal{A}(XY; B_o \rightarrow B_1a)$
 $\mathcal{A}: C_o \rightarrow C_1a$
 $C_oB_o \cap XY = ii$
 $C_1a \in iiB_1a; \quad C_1aC_o \perp XY$
- d) vrchol D_1a můžeme odvodit afinitou nebo využitím rovnoběžnosti podstavy

6. pokud není uvedeno jinak, v kolmé axonometrii při stanovování viditelnosti vždy vycházíme z „nadhledu“:

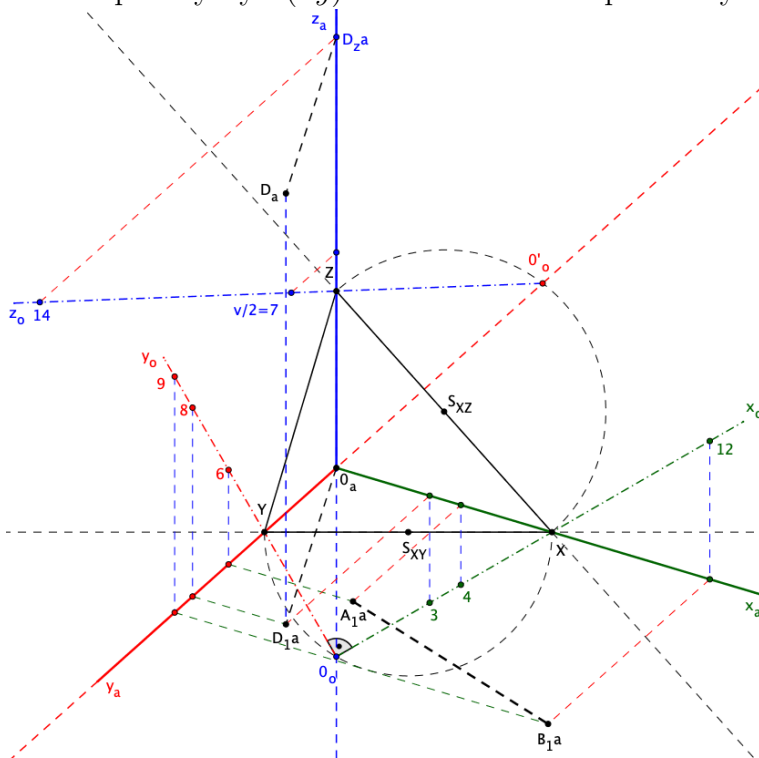
- a) rovnou můžeme vytáhnout obrys tělesa $A_1aV_aC_1aD_1a$
- b) bod $B_1a \equiv B_a$ leží v půdorysně, hrana D_1aV_a stoupá od půdorysny do výšky $V_z > 0$ a proto D_1aV_a je viditelná, vrchol B_1a a hrany z něj vycházející neviditelné

7.2 Trojboký hranol

Pro zjednodušení tělesa stavíme na půdorysnu. Nejprve otočíme půdorysnu $\pi(xy)$ a nárysnu $\nu(xz)$ do axonometrické průmětny $\Omega(XYZ)$, nejen abychom odvodili zkreslení jednotek na souřadných osách, ale i podstava hranolu leží v půdorysně, můžeme ji tedy v otočení $\pi_o(x_o y_o) \in \Omega$ rovnou sestavit jako rovnostranný trojúhelník ve skutečné velikosti. Pro návrat do prvních průmětů můžeme využít buď afinitu \mathcal{A} nebo odvození souřadnic. Vrchol D horní podstavy doplníme pomocí souřadnic.

1. otočení půdorysny $\pi(xy)$ do axonometrické průmětny Ω :

$S_{(XY)}$ - střed úsečky XY , $k_\tau(XY)$ - Thaletova kružnice nad průměrem XY se středem $S_{(XY)}$

$k_\tau(XY) \cap z_a = 0_o$ - pro odvození souřadnic vybíráme obvykle bod ležící mimo

$$\begin{aligned} \triangle XYZ \\ x_o = 0_o X \\ y_o = 0_o Y \end{aligned} \quad \wedge \quad x_o \perp y_o!$$

2. stejně otočíme nárysnu $\nu(xz)$ do axonometrické průmětny Ω

3. sestrojíme axonometrické půdorysy bodů A, B, D

a) bod A_1a odvozením souřadnic:

$$\begin{aligned} A_x \xrightarrow{z_a} A_x a \in x_a & \implies A_1 a A_x a \parallel y_a \\ A_y \xrightarrow{z_a} A_y a \in y_a & \implies A_1 a A_y a \parallel x_a \end{aligned}$$

b) bod B_1a odvozením souřadnic:

$$\begin{aligned} B_x \xrightarrow{z_a} B_x a \in x_a & \implies B_1 a B_x a \parallel y_a \\ B_y \xrightarrow{z_a} B_y a \in y_a & \implies B_1 a B_y a \parallel x_a \end{aligned}$$

c) bod D_1a odvozením souřadnic:

$$\begin{aligned} D_x \xrightarrow{z_a} D_x a \in x_a & \implies D_1 a D_x a \parallel y_a \\ D_y \xrightarrow{z_a} D_y a \in y_a & \implies D_1 a D_y a \parallel x_a \end{aligned}$$

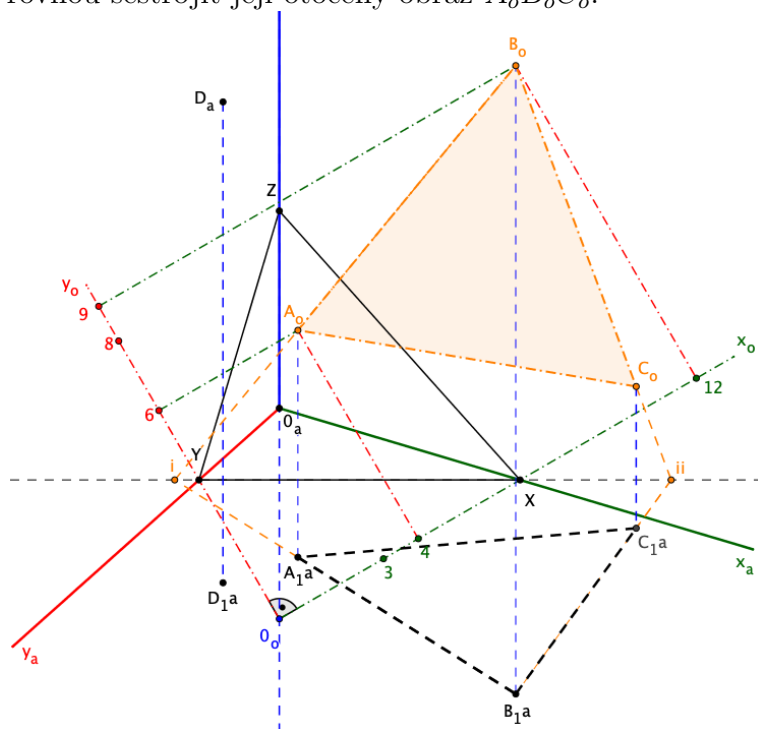
4. zkreslení z -kóty vrcholu D :

z_o jsme našli v otočení nárysnu $\nu(xz)$ do axo. průmětny Ω s osou otáčení XZ musí tedy platit:

$$\begin{aligned} D_z = 12 \xrightarrow{y_a} D_z a \in z_a & \quad \wedge \quad D_z D_z a \perp XZ \\ |D_z a 0_a| = |D_a D_1 a| & \quad \wedge \quad D_z a 0_a \parallel D_a D_1 a \end{aligned}$$

pokud se z -kóta na ose z_o nevejde na papír, můžeme použít poloviční hodnotu a tu po zkreslení nanést dvakrát

5. protože rovnostranný trojúhelník podstavy ABC leží v půdorysně, můžeme rovnou sestrojít její otočený obraz $A_o B_o C_o$:

- a) nanese skutečné souřadnice bodů A, B na příslušné otočené osy a sestrojíme A_o, B_o (protože jsou $x_o \perp y_o$ pracujeme s klasickou kartézskou soustavou souřadnou) pokud najdeme A_o můžeme pro nalezení B_o použít afinitu:

$$\mathcal{A}(XY, A_1a \rightarrow A_o)$$

$$\mathcal{A}: B_1a \rightarrow B_o$$

$$B_1aA_1a \cap XY = i$$

$$B_o \in iA_o; \quad B_1aB_o \perp XY$$

- b) sestrojíme rovnostranný trojúhelník $A_oB_oC_o$ ve skutečné velikosti a tvaru
- c) z otočení můžeme zbývající body vrátit buď pomocí afinity nebo opět odvozením jejich souřadnic:

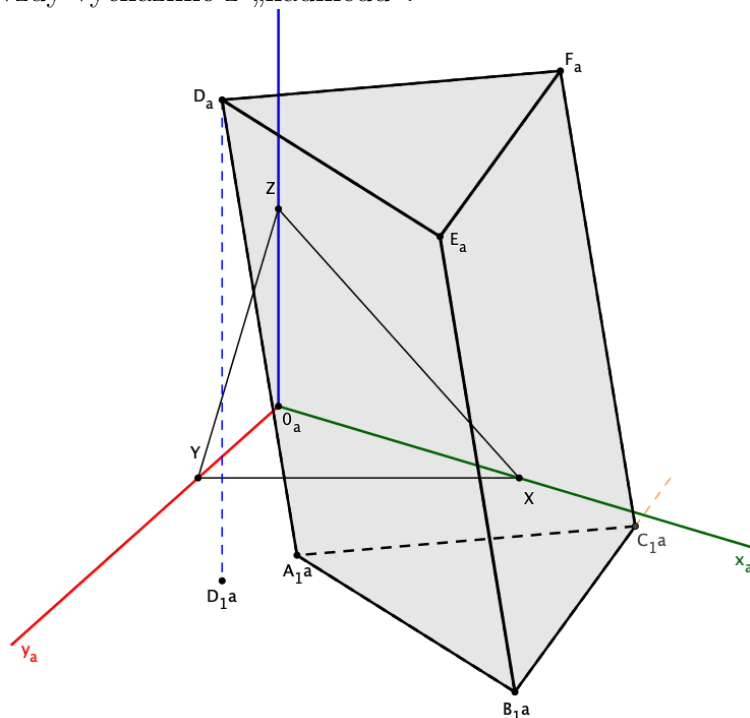
$$\text{afinita } \mathcal{A}(XY; B_o \rightarrow B_1a)$$

$$\mathcal{A}: C_o \rightarrow C_1a$$

$$C_oB_o \cap XY = ii$$

$$C_1a \in iiB_1a; \quad C_1aC_o \perp XY$$

6. pokud není uvedeno jinak, v kolmé axonometrii při stanovování viditelnosti vždy vycházíme z „nadhledu“:

- a) rovnou můžeme vytáhnout obrys tělesa $A_1aB_1aC_1aF_aD_a$
- b) hrana E_aB_1a neleží v půdorysně $z_E = 12 > 0$, hrana A_1aC_1a leží v půdorysně a proto A_1aC_1a je neviditelná, vrchol E_a a hrany z něj vycházející viditelné